

saadan Nødvendighed som den, man har paa-beraabt sig, her ligger for Dagen, (Flere Stemmer: Jo! Jo!). De Herrer sige: jo! jeg siger: nei! og jeg troer, at det let skal blive klart for dem, at der maa siges: nei! Den ærede Finantsminister har sagt: efterat vi havde besat Slesvig og aflukket det fra Holsteen, og paa en Maade ligeledes aflukket det ved vor Soldsgrændse, var denne Deel af Landet i en saadan Forlegenhed ligeoverfor det danske Soldvæsen, at der maatte gjøres Noget, og dette især med Hensyn til den vigtigste og største og troeste By i Slesvig, nemlig Flensborg. Det er sandt, der maatte gjøres Noget, men der var gjort nok, da den Regjering, der var i Slesvig, havde stillet Soldsforholdet og Brændeviinsbrønderierne der om trent paa samme Fod som i Danmark; der var gjort nok, thi saa behøvede Danmark ingen Soldsgrændse mere, forat beskytte sig ved Samfærsele med Slesvig, og Regjeringen her behøvede ikke at træffe nogen som helst yderligere Forholdsregel, da de Forskelligheder, som derefter endnu vilde bestaae, vare af en saa ringe Væstfæst, at om de bleve afhjulpne nogle Uger eller nogle Maaneder før eller senere, vilde det kun sige meget lidt ligeoverfor den Mellemhandel, der dog har bestaaet i et Aar under langt vanskelige Forhold. Der var ingen Nødvendighed forhaanden, men det var en Nødvendighed i Slesvig at handle, og at handle sraar. Den ærede Finantsminister har sagt: Brændeviinsbrønderierne maae vi regulere paa samme Fod i Landet i det Hele taget, for at der ikke skal opstaae betydelige Tab; men naar man i Slesvig havde reguleret Brønderiafgiften efter den danske Brønderiafgift, hvor var da den væsentlige Forskjel, naar jeg undtager netop Kjøbenhavn? Den ærede Finantsminister har sagt: vi maatte have Consumtionen ved Byens Porte, thi det vilde være et Skrækkibillede for Slesvigerne at see denne Consumtion blive ved; de frygtede for, at den skulde blive overført paa dem; men har han da ikke ladet den bestaae for Kjøbenhavn? Og hvor har han sat os Grændsen for, hvor ingen Consumtion skal betales? Løser det sig at tage Consumtion ved Kjøbenhavns Porte, hvem siger da, at det ikke lø-

ner sig at tage Consumtion ved Flensborgs Porte, som jo dog ogsaa kan kaldes en stor By? Hvor ligger Grændsen mellem de store og de smaa Byer? Nei, det er et Paaskud, det er ingen Grund. (Jo!) Der var ingen Forskrækkelse af den Art tilstede i Slesvig, (Jo! Jo!) der var ingen Forskrækkelse af den Art tilstede i Slesvig, siger jeg, naar der var blevet det tilsagt, at ligesaa snart som den lovgivende Forsamling traadte sammen, skulde der blive forelagt den Forslag i denne Retning (Hør!) thi enhver Mand vidste meget godt, at vi her idelig have begjæret Consumtionens Afstæffelse (Hør!). Enhver Mand vidste meget godt, at det ikke er vor Skyld her i Forsamlingen, at vi ikke forrige Aar allerede fik indledet de fornødne Foranstaltninger, for at imødegaae denne Ulempe ved Indførelsen af en Formues- og Indkomstskat. (Hør!) Vi have især, — da rigtignok Finantsministeren sagde os, at finansielle Ideer vare skadelige — givet ham den Idee, i Tide at træde frem med saadanne Forslag, hvorved han vilde være Herre over alle Begivenheder af denne Art og ikke behøvede ved provisoriske Foranstaltninger som denne, der er mere end en almindelig provisorisk (Hør!) fordi den ikke vil kunne gjøres om igjen, at gribe ind, som man har sagt „modigt“, men som jeg snarere vilde sige med et noget for let Sind (Hør!). Jeg skal vel vide at agte den Raffhed i Handling, som ligger i Foretagender af denne Art; men jeg skal heller ikke glemme, at der er Forskjel imellem den Raffhed, som er nødvendig, og den, som kun giver sig Luft i lustige Dieblit, hvor det ikke absolut behøves. Den hele Sag, saaledes som den foreligger os, hviler, troer jeg, paa en væsentlig Misforstaaelse. Den ærede sidste Taler har sagt, — og her vil jeg bevæge mig hen paa det Gebeet, som er det, der i denne Sag især er det omtvistede, Consumtionens voldsomme Afstæffelse, — den ærede sidste Taler har sagt, at man nok kunde give Consumtionen en stedlig Betydning, kunde sige: det Sted udreder den Deel deraf, og det Sted den Deel, saa Meget falder paa Landet og saa Meget paa Kjøbstæderne; men naar de, mine Herrer, ville undersøge de forskellige Skrifter, som vi i en Række af Aar have erholdt om denne Sag,